

ส่วนราชการ ส.ส.ส. (ผ.บ.ท.)

ที่ มท ๐๘๐๑.๑/ว ๔๑

เรื่อง ถอดเทพพระธรรมเทศนาของพระครูพิลาศสรธรรม ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม
เมื่อวันที่ ๒๗ ส.ค. ๒๕๖๑

บันทึกข้อความ

โทร. ๐ ๒๒๔๓ ๒๒๘๑ โทรสาร ๐ ๒๒๖๑

วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๖๑

สำนักงาน :	กองอำนวยการ
เลขที่รับ :	๕๔๓๐
วันเดือน :	๑๑ ก.ย. ๒๕๖๑
เวลา :	

เรียน ร.อ.ส.ส., ทน.ศต.ส.ส., ผ.ช.ช., ผู้บริหารหน่วยงานในสังกัด ส.ส. และ ท้องถิ่นจังหวัดทุกจังหวัด

ตามที่ ส.ส. ได้จัดโครงการ “เปิดอาคารสุวิทนา ฝั่งธรรมเทศนา” โดยเชิญผู้ที่มีจิตเป็นกุศลร่วม ฝั่งธรรมเทศนา ระหว่างเดือน พ.ค. ถึง ก.ย. ๒๕๖๑ ณ อาคารสุวิทนา ซึ่งได้ดำเนินการครั้งที่ ๗ ไปเมื่อวันที่ ๒๗ ส.ค. ๒๕๖๑ และได้กราบอาราธนาพระครูพิลาศสรธรรม ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม มาแสดงธรรมเทศนา โดยมีผู้บริหาร ข้าราชการ พนักงานราชการ และลูกจ้างในสังกัด ส.ส. และข้าราชการหน่วยงานใกล้เคียงร่วมรับฟัง นั้น

เพื่อส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรม และเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคลากรให้มีสติปัญญา และมีความรอบคอบในการปฏิบัติงานในหน้าที่ของตนเองให้กับ ส.ส. ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดย ส.ส. ได้ดำเนินการถอดเทพพระธรรมเทศนาของพระครูพิลาศสรธรรม ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม ที่ได้แสดงธรรม เมื่อวันที่ ๒๗ ส.ค. ๒๕๖๑ ณ อาคารสุวิทนา ส.ส. เรียบร้อยแล้ว รายละเอียดปรากฏตามเอกสารที่แนบมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและแจ้งบุคลากรในสังกัดทราบโดยทั่วกัน

(นายกู้เกียรติ นิมเนียม)

ส.ส.

ถอดเทปพระครูพิลาศสรธรรม
ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม
โครงการเปิดอาคารสุวัทนา ฟังธรรมเทศนา
วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๖๑ เวลา ๑๐.๓๐ น.
ณ อาคารสุวัทนา กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

*****

อาตมา พระครูพิลาศสรธรรม ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม วันนี้ก็ได้รับการอาราธนาจากท่านอธิบดีเก่ง จากญาติโยมให้มาแสดงพระธรรมเทศนาในที่นี้ ก็ขอใช้คำว่า ปรรากธรรม ก็ไม่รู้จะเอาอะไรมาเทศน์ดีที่จะเหมาะกับกาลเทศะก็ปรรากธรรมเรื่องขึ้นมาว่า การอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่มใหญ่ เป็นสังคมใหญ่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สถานที่ที่ท่านอธิบดีเก่งได้มาเป็นผู้ใหญ่ในสถานที่นี้ก็ถึงธรรมะหมวดหนึ่ง ขึ้นมาว่า ธรรมะที่ผู้ใหญ่ปกครองคน ซึ่งจริงๆ แล้วก็ปรรากธรรมที่ท่านคุ้นเคยกันดีนะ คือ พรหมวิหาร ๔ พรหมวิหาร ๔ ตัวนี้มีใช้แค่ธรรมะใช้ในการปกครองดูแลคนเท่านั้นในโลกปัจจุบันนี้ เรามักจะคุ้นเคยกับคำว่า คิดบวกถูกมั๊ย เราคุ้นเคยกับคำนั้นะ คุ้นเคยกับคำว่า คิดบวก แต่การคิดบวกเป็นทฤษฎีของตะวันตกเขาของฝรั่งเขา และถามว่า ในพุทธศาสนาไม่มีเหลือแล้ว ตัวต่อไปมักอวด อวดว่าฉันได้บุญได้นี้ต่อให้เราได้มาก็ต้องรู้จักที่จะถ่อมตนบ้าง มีดีก็ได้ แต่อย่าอวด ถึงได้บอกวาดีแต่อย่าเด่นแล้วก็เป็นภัย ฉะนั้นคนที่มักอวด เขาจริงๆ เลยถามว่า คนที่เขามีของจริง บางทีเขาก็ไม่จำเป็นต้องอวดอะไรเลย แต่คนที่มักแสดงว่ามีบุญมีมีนั่นจริงๆ แล้วบางครั้งก็มีผู้คนที่เขาไม่อวดไม่ได้ อีกตัวหนึ่ง คือ ไม่ค่อยจะยอมพูดความจริง โทกทลอลวงจนเป็นนิจตัวนี้ก็ไม่ควรจะทำให้มีอยู่ในจิตใจ สังคมใด ก็ตามที่มีคนโทกทจนเป็นนิสัย ส่อเสียดนินทาผู้อื่นจนเป็นนิสัยก็เกิดการแบ่งกลุ่มแบ่งพวกเกิดความริ้วฉานขึ้น ในองค์กร ตัวต่อไปคือ มีความปรารถนาต่ำทราม มักใหญ่ใฝ่สูง แต่สิ่งมักใหญ่ใฝ่สูงนั้นได้มาจากการกระทำสิ่งเหล่านี้ ก็ไม่ควรจะให้เกิด ตัวสุดท้ายคือ เห็นผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งคิดว่าการกระทำของตัวเองนั้น สิ่งทีกระทำผิดไปแล้ว การทำร้ายจิตใจผู้อื่นไปแล้วไม่มีผลตอบสนองกลับมาสู่ตนก็ไม่ควรที่จะให้ปรากฏในตนผู้ที่สามารถละสิ่ง ๔ อย่างนี้ได้ ก็จะส่งเสริมให้พรหมวิหาร ๔ ในกายตน มีเพิ่มพูนยิ่งขึ้นไป เมื่อมีพรหมวิหาร ๔ ในใจ และสามารถละ ๔ อย่าง ทั้งไปได้ สิ่งทีตามมา คือ ใจเราร่มเย็น ใจที่ร่มเย็นนี้ จะทำอะไรก็เป็นไปในแนวทางสร้างสรรค์ คิดอะไร ทำอะไร ก็เป็นไปเพื่อให้ ตัวตนของเราและบุคคลรอบข้าง เป็นไปเพื่อความเจริญฝ่ายเดียวสิ่งเหล่านี้แหละทีบอกว่าเป็นการคิดบวกในแบบ พระพุทธเจ้า ใครทำอะไรกับเรา ให้เกิดชุ่นคล่องหมองใจ ก็ต้องรู้จักปรับมองให้เป็นใฝ่ดีใฝ่งามด้วย เขาทำให้เราโกรธ ก็รู้จักอภัย เขาทำให้เราเกลียด ก็รู้จักทีว่าสงสารเขา แทนทีจะไม่พอใจเขาคนทีมีสามารถละ ๔ อย่างข้างต้นทีกล่าวมา เราต้องรู้จักมองเขาว่าเขาคือคนทีขาดนะ เขาไม่ใช่คนทีมีความสมบูรณ์พร้อมคนทีขาดจะเป็นคนทีโหยหา แสงหา แต่คนทีเต็มแล้วจะเป็นคนทีพร้อมทีจะให้ผู้อื่นมิใช่เอาเข้าตน ขณะเดียวกันตัวในพรหมวิหาร ๔ ตัว ทีลำบากมากที่สุด ยากทีสุด คือ ตัวสุดท้าย อุเบกขา การปล่อยวาง ทำไม่ถึงบอگویากสุด คนมาทำให้เราโกรธ ธรรมชาติของมนุษย์ โกรธตอบมั๊ย โกรธตอบใช้มั๊ยคนทำให้เราเกลียดธรรมชาติของมนุษย์ เกลียดตอบมั๊ย เกลียดตอบ แล้วทำอย่างไร ถึงจะวางเฉยได้ ทำอย่างไรถึงจะวางจิตเป็นอุเบกขาได้ ลำดับแรกต้องตั้งสติให้ได้ก่อนอย่างทีคำครูบาอาจารย์ทีท่านบอگوی่า

โกรธคือโง่ ...

โกรธคือโง่ โโมโหคือบ้า โกรธไปทำไม ความโกรธ เมื่อเรามีในใจแล้ว เมื่อแสดงออกไป มันเป็นไฟที่เผาผลาญทุกสิ่งทุกอย่าง ได้อะไรก็ตามหรือแม้ว่าเผาปากก็ตาม ไม้ขีดนั้นต้องจุดตัวเองก่อนถูกมัย การจุดตัวเองมันก็คือ การเผาตัวเองก่อนที่จะไปเผาผู้อื่น ฉะนั้นต้องมีสติและรู้ว่าโกรธไปทำไม เกลียดไปทำไม โโมโหไปทำไม เมื่อมีสติระลึกอยู่อย่างนี้ แล้วเห็น เบื้องปลาย ผลที่สุดของความโกรธของความเกลียดของความโมโห มันก็จะสามารถวางได้ วางความเกลียด ความโกรธ ความโมโห นั่นได้ เมื่อวางได้ อุเบกขาก็เกิดความคิดบวกเกิดมาจากตรงนี้เกิดมาจากการที่เราสามารถที่จะทำให้ความรัก กับทุกๆ คนได้ ให้ความเมตตาให้กับทุกๆ คนได้ ให้ความช่วยเหลือให้กับทุกๆ คนได้ ให้ความยินดีกับทุกๆ คนได้ และเมื่อ ใครเขามาทำให้เราไม่พอใจ เราก็สามารถที่จะให้อภัยเขาได้ พุดง่ายนะ แต่ทำค่อนข้างยาก คนที่จะทำแบบนี้ได้สติ ต้องสมบูรณ์ การทำสติให้สมบูรณ์ได้ในทางพุทธศาสนามีวิธีเดียว คือ วิปัสสนา ต้องเหนือกว่าสมาธิ สมาธิก็คือ เรารู้ๆ กันอยู่ การกำหนดลมหายใจ พุทโธ หรืออะไรก็แล้วแต่ที่ทำให้จิตของเรารวมกันเป็นหนึ่งให้ได้ อันนั้นเรียกว่า สมาธิหรือสมาธิ แต่วิปัสสนาต้องเหนือกว่านั้น วิปัสสนาจะเป็นการพิจารณาด้วยปัญญา ซึ่งพระพุทธเจ้าสอนอยู่ในกระบวนการ ๔ อย่าง คือ พิจารณากาย หรือ กายานุปัสสนาสติปัฏฐาน หรือชื่อเต็มว่า เวทนานุปัสสนาสติปัฏฐานจิต จิตตานุปัสสนา สติปัฏฐาน และ สุตท่าย ธัมมานุปัสสนาสติปัฏฐาน ซึ่งวิปัสสนา ๔ อย่างนี้ ต้องเริ่มจากการที่นิ่งสมาธิ หรือ อานาปานสติ หันเข้ามาพิจารณา ร่างกายตัวเองว่ากายเรา ณ วินาที ตั้งอยู่ตรงนี้วันก่อนหลายปีก่อนก็ยังเป็นเด็ก ก็ยังเป็นหนุ่มเป็นสาว ถึงวันนี้เติบโตใหญ่ ขึ้นมาหลายๆ ท่านล่วงเข้าสู่วัยสูงวัย ร่างกายมันเปลี่ยนไป เราควบคุมไม่ได้ ไม่สามารถที่ว่าห้าม ห้ามวัย ห้ามวัน ไม้ให้ มันเคลื่อนคล้อยได้ ไม่สามารถห้ามวัยไม่ให้ชราลงได้ โรคภัยไข้เจ็บเหมือนกัน เรารักษาได้ แต่ห้ามไม่ให้มันมีได้มัย ไม้ได้เห็นความเปลี่ยนแปลงของร่างกายนี้ว่าเราบังคับบัญชาไม้ได้คนที่ยังยึดติดอยู่กับความไม่แก่ ไม้เจ็บ ก็จะมีพบกับ ความแก่ ความเจ็บ เมื่อไหร่ที่รู้เท่าทันว่าสังขารมันเปลี่ยนแปลงไปโดยธรรมชาติ มันก็ปล่อยวางตัวตน ที่คิดว่าเราไม่แก่ ไม้เจ็บได้ แล้วเราก็จะไม่ต้องมาทุกข์กับความร่วงโรยของสังขารที่มันเปลี่ยนไปหรือว่าความเจ็บป่วยที่มันเปลี่ยนไป คนที่พิจารณาเช่นนี้แม้แต่ความตายก็ทำอะไรเขาไม้ได้ เพราะเขาเตรียมตัวที่ต้องรู้ว่าฉันมีหน้าที่ต้องทำอะไรเสร็จแล้ว พิจารณาต่อไปว่า ความทุกข์ที่เราเกิดขึ้นความเจ็บใจที่เราเกิดขึ้นจากคนที่เขาเคยบ่น เขาเคยว่าเรา เคยนิทาเรา ร่างกายเรา เรายังไม้สามารถควบคุมได้กับคนเหล่านั้นเราควบคุมเขาได้มัย พระพุทธเจ้ายังถูกนิทาจริงมัย เพราะฉะนั้น เราไม้ห้ามคนที่เขานิทาเราไม้ได้ในเมื่อห้ามไม้ได้แล้ว ไปยึดติดทำไม้ปล่อยให้คำพูดเหล่านั้นเป็นลมที่ผ่านทางซ้าย และไปทางขวากระแสมติมันผ่านเราผ่านไป ทางหูซ้ายผ่านไปทางหูขวา เราก็ไม้เคยคิดอะไร แต่พอมันมีคำพูด อะไรที่มันกระทบเราออกชื่อเราขึ้นมา เรารู้สึกละก็ปล่อยคำพูดเหล่านั้นให้เป็นเหมือนสายลมที่พัดผ่านนิกจะว่าคำพูด เหล่านั้น ถ้าเป็นคำพูดที่ไม้ใช่ตัวตนของเราคำพูดเหล่านั้นก็ไม้สามารถทำให้เรากลายเป็นคนไม้ดีไปได้ แต่ถ้าคำพูดเหล่านั้น เป็นเรื่องจริงก็ขอให้น้อมนำเอามาแก้ไข พิจารณาตนเองให้มันดีกว่านั้นคนอื่นเขาจะได้ไม่ว่าเรา พิจารณาอย่างนี้ตัวเรา ก็ไม้เป็นทุกข์ตามคำนิทาของผู้อื่นพิจารณาอย่างนี้แล้วจิตเราที่เคยขุ่นมัว นิ่งขึ้นมัย สใจขึ้นมัย สใจมัยกระบวนการ เช่นนี้แหละเป็นกระบวนการวิปัสสนาสุตท่ายของกระบวนการ ก็คือ ตัวอุเบกขาปล่อยวางตัวตนได้ปล่อยวางความทุกข์ได้ ความสุขในใจก็เกิดขึ้น เมื่อความสุขในใจเกิดขึ้นการคิดการอ่านเป็นบวกมัย คนที่พิจารณาได้อย่างนี้คนที่สามารถกระทำ ได้เช่นนี้คนที่มัยกุศลจิตในจิตใจ เป็นคนคิดบวกเช่นนี้พระพุทธเจ้าท่านบอกว่า สะอาดมาจากภายในกายสะอาด วาจาสะอาด

ใจสะอาด...

ใจสะอาด ภายที่สะอาด วาจาที่สะอาด ใจที่สะอาดจากภายในจะเปล่งออกมาสู่ภายนอก ผู้หญิงก็จะสวยจากภายใน ผู้ชายก็จะหล่อจากภายใน คนพิจารณาได้เช่นนี้เสมอๆ อย่างหนึ่งที่อาตมาเคยเห็นหลายๆ ท่านแม่อายุมาก ก็ยังดูดี นั้นเป็นผลพวงผลพลอยได้ที่เกิดจากการที่เราสะอาดหรือว่าเรดีก่อนจากไป ก็ขอให้ทุกๆ ท่าน เป็นผู้ที่มีรู้จักคิดบวกเอา ความคิดลบออกจากใจให้หมดถ้าทำได้อย่างนี้สถานที่แห่งนี้ซึ่งเป็นที่ทำงานของเราก็จะกลายเป็นสถานที่ที่เราอยู่ร่วมกันเป็นครอบครัว อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข แต่ที่นี้อาจจะกลายเป็นสถานที่ที่ทุกท่านอาจจะเรียกได้ว่าเป็นบ้านหลังที่สองก็ยังได้ เพราะถ้าหากเราทำเช่นนี้แล้ว ผู้คนที่อยู่ร่วมกันที่อยู่ด้วยกัน ก็อยู่ด้วยกันอย่างสมัครสมานสามัคคีและมีความสุขฉันทันพี่น้อง ขอเจริญพร

ผู้ถอดเทป นายสิทธิชัย บรรจง
น.สรลิตา ไชยบุปผา